

Перший день робочих засідань V сесії Патріаршого Собору УГКЦ про богопосвячене життя у Церкві та для Церкви, що триває у Прудентополісі (Бразилія), розпочався спільною молитвою Утрени, яку відслужив о. Макарій Ленів, ЧСВВ. Опісля о. Тарас Барщевський поділився роздумами над євангельським уривком про дві заповіді любові, що є найбільшими Божими заповідями. Для того щоб сповняти ці дві заповіді, наголосив о. Тарас, необхідно навчитися слухати, тобто, не тільки чути і розуміти, але й виконувати те, що каже Господь. На його думку, саме із слухання народжується богопосвячене життя.

«Божий поклик» – тема першого дня робочих засідань Собору. У першій доповіді Преосв. Владика Венедикт Алексійчук, СУ, єпископ-помічник Львівської Архиепархії, розкрив тему: «Чому Господь кличе до богопосвяченого життя?» Архирей наголосив, що божий поклик «завжди залишається таїнством», бо саме Бог вибирає і провадить людину, щоб та була його іконою. А богопосвячені спільноти «є місцем, де Царство Боже актуалізується, і це є місце, де відбувається явління Бога».

У співдоповіді на тему «Традиційне чернече життя» ієромонах Леонід Тумовський, СУ, наголосив, що в Українській Греко-Католицькій Церкві, в силу добре знаних історичних обставин, відновлення традиційного монашого життя зосередилося в межах монастирів студійського уставу. Співдоповідач закликав спільноти богопосвяченого життя «правдиво оцінити своє духовне коріння у монашій традиції власної Церкви і всього християнського сходу, намагаючись, у властивий для них спосіб користати з цього важливого духовного спадку».

Диякон-василіянин Богдан Пятночко, виголосив співдоповідь на тему «Монашество в історії і традиції УГКЦ». Він проаналізував післяунійний розвиток монашества нашої Церкви з його здобутками та недоліками та наголосив, що монашество було «одиноким силою яка протистояла ліквідаційним процесам. У зв'язку з цим, перед монахами став цілий ряд завдань: зайняття провідних урядів, провід в освіті та організація душпастирства. Виконуючи ці завдання, монахи ставили за пріоритет утвердження католицького духу на Русі. Василіяни, без сумніву почувалися відповідальними за існування і зростання Східної Католицької Церкви».

Післяобіднє засідання розпочала с. Наталія Мельник, СПР, доповіддю «Ідентичність богопосвячених осіб в УГКЦ». Вона підкреслила, що «глибоке єднання з Богом – наріжний камінь ідентичності богопосвячених осіб», пригадавши присутнім, що монах – це учень Христа, свідок Його присутності

та людина свого часу. С. Наталія підсумувала, що церковні богослужіння є місцем виховання монашої ідентичності.

Далі присутні заслухали співдоповіді с. Дії Стасюк, ЧСВВ, о. Луїза Глинки, ЧМФ, п. Філомени Процик, КСІ, про різні чоловічі та жіночі монаші спільноти, чернечі чини та згромадження й спільноти богопосвячених мирян.

Кожній доповіді слідувало обговорення в групах, яким було запропоновано роздумати над чотирма запитаннями: Яка місія і завдання богопосвячених осіб в Церкві? Важливість історичних джерел Чину, Згромадження, Інституту для розвитку духовності та місії богопосвяченої спільноти? Як виражається ідентичність богопосвячених спільнот у сучасному вимірі життя Церкви? Як сьогодні жити харизмами богопосвячених спільнот у Церкві? На завершення пленарного засідання, голови робочих груп представили результати своїх напрацювань.

Перший робочий день V Сесії Патріаршого Собору УГКЦ завершився спільною молитвою у храмі св. Йосафата, при монастирі оо. Василіян. Після чого усі бажаючі мали змогу взяти участь у презентації катехизму нашої Церкви «Христос наша Пасха».